

ДІЛО

Виходить що-дня рано
крім понеділка.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 18, П. пов.
Конт. почт. штед. 2872.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефонів 261.
Рупонісці
редакції не вварт.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 270 К.
квартально 6—
піврічно 16—
річно 32—
у Львові (без доставки):
місячно 240 К.
квартально 7—
піврічно 14—
річно 28—
За інші адреси
платять ся 50 с.

Ціна вгнорюєть:

Служба петрова, заповнює
това 49, в редакції 58, в
оплачувати 80 с. з редакційної
часті 1 К. Подорожні гроші
включає і заручки 128.
Некрологи стрічки 1 К.
Службові листи та повідомлення
указів.
Одні прикріплені листи
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Видат: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Мобілізація Америки.

Політична слабкість і військова сила Німеччини. — Америка проти Японії. — Вільзон і неутральні. — Що може Америка зробити як союзник антанту.

В „Frankfurter Zeitung“ пише Франц Карло Еккерс:

Зривав дипломатичних зноши зі Злучених Держави Америки, яке є політичним наслідком німецького військового зарядження, представляє безперечно нову трудність на тернистій дорозі, якою мусить іти німецький народ. Ми вважали військову виграти війну, бо для політичної побіди пропустили ми вже час перед війною. Наші противники мислили ся, думаючи, що ми вкоди не зможемо в такій високій мірі використати нашу політичну слабкість нашою військовою силою. Всі суми і міркування морального характеру, що на світі мірять ся подвійною мірою, є безділні, а при тім неслухачі. Бо вважали не мірять ся, тільки кінець кінца пануючий політичний егоїзм. Що сей егоїзм світа не вкривається ся з тим, чою ми бажаємо, се є логічний наслідок нашої помилки: що ми в пожитку не досить числили ся з виключним впливом того егоїзму.

Америка робить тепер військові приготування. Треба признати, що Вільзон є розумний і так само є розумні всі Американці, які тепер роблять військові приготування. Для нас Німці самі розум не має великого значіння, бо він тільки через половину звертає ся проти нас, чою весь світ не розуміє в цілій повноті. Хтось инший повинен би звернути увагу на те, що Америка використовує нагоду, щоб усунути свою матеріальну військову слабкість, не стягаючи на себе закиду „мілітаризму“, який не гішть ся любовою в Америці. Тим иншим, якого військові приготування Америки обходять в другій половині, є Японія. Ніхто не сумніває ся, що розрив між Америкою й Японією дежить в лоні часу і колись неминує учинити уродини ся. Отже яка се знаменита нагода для Америки, назидати тепер сильну військову перевагу Японії, від вимого хваленого мотиву ворожнечі проти Німеччини працювати в імя поспійного мотиву ворожнечі проти Японії і при тім бути певним, що не всі се бачать. Зручніше не могла Америка вибрати хвилі для усунення своєї військової слабкості. Бо Японія може тепер тільки в дусі гнати ся, але не протестувати. Наверх мусить прийти свого нового приятеля пригорнути до себе. В світі має значіння жест, а його улекшило Америка загальне положення.

Вільзон зовсім логічно пробував вплинути на неутральних. Коли при тім справді сподіває ся успіху, то допустить ся логічної помилки. Його акція мала політичну ціль і впливала на часті політичних мотивів. Однак для неутральних, які чи на суші чи на морі граничать з Німеччиною, крім політичних мають також дуже велике значіння військової мотива. Сюди треба зачислити свідомість, чи політичний крок, який всі успішності своїх наслідків, не міг би потягнути за собою важкої мілітарної шкоди і через те безконечного нужди для цілого народу неутральної держави. До сього треба додати, що правительств Швайцарії, Голландії і північних держав, які політично думають дуже розумно, а військово дуже тверезо, дуже добре розуміють егоїстичне становище Америки і не мають охоти стати „поіраями“ Америки, так само, як не хотять проливати кров за Англію. В обчисленю Вільзона є крім сього ще одна помилка. Наша німецька війна підводними човнами є в теперішній хвилі на думку наших знавців найалятчайшим способом для прискорення закінчення війни, отже для досягнення наслідку, який в іждості лежить в програмі неутральних. За те виступає якоїсь неутральної держави міг би в майбуттє разі війну продовжити, не спричиняючи військовому рішучого звороту.

Що Америка на випадок війни може зробити проти нас під військовим оглядом, треба ще розсудити. Виснаги поважних частий американського в'їска в 1917 р. не мож брати від увагу, бо своєї слабій армії в часу миру потре-

бують Американці як рами для творення нових груп. Коли б вони часті своєї армії перевезли до Європи, то покиваючи обставину, що сей крок не був би популярний в Америці, се унеможливило би плян виставити велику армію.

Антант тріюмфує в приводу виступу Америки. Він передібно моральну користь, яку з сього має його справа. Беручи р'ч тверезо, найперше будуть обмежені американські доставки, бо Америка сама тепер потребує свого воєнного промислу, а при тім мусить бояти ся, що кораблі, які все так виснажала би до Європи, в великій часті впадуть жертвою наших підводних човнів.

Остає приріст сили, спричинений американською фльоотою. Але й тут на випадок війни велике розширення морського операційного терену вимагало би цілої американської фльоти, так що для європейської війни на морі остало би ледви кілька кораблів для параді. Коли могла заучена флота наших противників не могла нас прогнати з океанів, не могла перешкодити нам непокоїти Англію, то можемо зі спокоем дождати зросту американської фльоти й війська. Адже ми добре знаємо, що коли покаже ся, що нам тим зброєнами мало що можна вліяти, то американський практичний умисл зуміє видати гроші зужити продуктивно, хоч би проти хваленого приятеля. В вашингтонським Білим Домі, коли були замкнені двері, ніколи не забували американської безпомічності супроти великодержавних амагань Японії.

Цісар Вільгельм у Відні.

ВІДЕНЬ (Таб.) Цісар Вільгельм відвідав архикнягиню Марію Йосифу, матір цісари Карла, а опісля зложив візити членам Цісарського Дому. Свого адютантові велів цісар Вільгельм зложити візити на домовні цісари Франца Йосифа I. Вечером відбув ся обід в Бургу а опісля чайний вечір у архикнязя Фридриха і архикнягини Єлисавети.

Бразилія остає ся неутральною.

ВІДЕНЬ (Таб.) Представник Бразилії вручив в міністерстві заграничних справ відповідь на ноту з 31. січня. У відповіді каже ся, що бразилійське правительтво привязує безусловно вагу до того, що би до кінця війни не змінено неутральності, однак уважає своїм обовязком запротестувати проти блокади з д. 31. січня. На ц. і с. правительтво владі відповідальності за всі случаи, які стрінули би бразилійських рожан.

„Мобілізація туги за миром“.

„Corriere della Sera“ говорить в передовиці про мобілізацію туги за миром. По такій довгій часі війни було би дивно заперечувати втому воюючих. Німецьке правительтво мусило числити ся з туюго за миром у свого народу і вибрало спосіб перемінити її в волю до війни. В сій ділі німецьке правительтво розпочало мирову акцію, що би по відкиненю пропозиції, що можна було предв'їти, звалити на противника вину за дальше веденє війни. Се здало ся. Та по скріпленю волі до війни остала ще дальша робота, а саме скріпити певність народу, бо ж думка про війну без кінця не є можлива. Сею дальшою роботою є зяострена війна підводними човнами, яка обіщоє народови швидко закінченє війни.

Англійська операція на Багдад.

В Азії приготовляють Англійці сам разом основну операцію на Багдад. Вони осажує вже Кут-ель Амару, хоч ся місцевість знаходить ся ще в турецьких руках. Англійці будують за своїм фронтом залізницю, щоб їх акція була певніша, і стягають скріпленя. На весну повинні зачати ся тут поважні бої за Багдад. Се є логічний наслідок англійської військової політики, яка має за ціль зловбути предметів компенсації, а також консеквенція довголітньої англійської політики над перським заливом.

Признанє правительства Вензельоса.

ПАРИЖ (Таб.) Французьке правительтво поручило Французьким властям, що би зносили ся урядово з представниками Вензельоса. Признано генеральних конзулів солунського правительства в Мар-їлі, Ліоні, Бордо і Авр.

Поміч українським виселенцям.

Берно, 2 лютого.
Дня 23. січня с. р. відбули ся в Берні конституційні збори української громади при заставі спіучасті делегата У. З. К. у Відні всв. о. мітра та д. ра Жука. Збори сї, на котрі прибуло кількадесят осіб з нашої інтелігенції так галицької як і буковинської, були дуже оживлені. Отворив їх горячою домогою промовою п. Михайло Білик, вказуючи на ціль і потребу організації. Делегат У. З. К. обіцяє моральну і матеріальну поміч для українських виселенців, яких є тут по цілій Моравії кільканайцять тисяч, а якими доси ніхто не заопікуває ся. Маймо надію, що сій аномальності положити ся тепер кінець, а наша інтелігенція поспішить в поміч нещасним збігцям, які доси були позбавлені тої опіки і помочи. Не сумніваємось, що і наша українська суспільність поспішить в поміч нещасним жертвам війни, їхнім дітям, які боячи ся бараків осіли тут і скитають ся без опіки і помочи.

Всякі датки на потреби наших виселенців належить слати на адресу: Тома Головацький, директор банковий в Königfeld bei Brünn, Slovinskagasse 13. II/18.

На зборах повисших вибриво У. З. К. для Моравії з осідком в Берні, якого президію становлять: поп. Андрій Русин, ц. к. начальник пошти — голова, Лія Ілюх, директор школи — заступник голови, Михайло Білик, урядник банковий — секретар, Тома Головацький, директор банковий — касієр і п.ні Кароліна Войтовичева — ко трольорка.

Рівнож повстав і комітет паня, якого за дачею буде: доглядати і помагати хорим українським жовнірам по тутешніх шпиталях. Президію його становлять: п.ні Леонтовичева, адвок. по священнику — голова, п. на Юлія Даскалюкідна, учителька — заступниця голови і п. на Марійка Леонтовичівна, учителька — секретарка.

Президія комітету відбула вже вступну конференцію з ц. к. намісництвом і є надія, що ц. к. власті, які доси майже не знали тут про якихсь Українців, зроблять усе, аби дати можливість тому комітетови словити прийті на себе обовязки.

Годить ся бздай означити, що від 1914 року існує в Берні польський комітет, в яким побирають залогому усі Українці, а про окремий комітет доси ніхто і не думав.

Мусимо надіятися ся, що бодай на будуче буде внакше: наша місцева інтелігенція так з Галичини як і Буковини, словиючи свій обовязок супроти народу, возьме ся ширю до праці, а наша суспільність матеріальними жертвами допоможе комітетови виконувати вложений обовязок.

Всіх датки як і звіти з нашої діяльності будуть оголошуватися в часописі.

Всі українські редакції просимо о поміщенні сеї дописи.

Український за допомоговий комітет в Берні. За комітет: Михайло Білик, секретар; Андрій Русин, голова.

НОВИНКИ.

Львів, 13 лютого 1917

— Засіданні історично-сільськогосподарської комісії Наук. Тов. ім. Шевченка відбудуться 16. лютого о год. 6. вечером.

— Новий правительственный комісар для Львова. До польських денників доноситься, що д-р Таді Рувовський має бути іменованим правительственным комісарем міста Львова. Іменоване буде проголошене ще в сім тижні.

— Про причинки за покликань до надзвичайної військової служби. У нас за мало звертається увага на те, що родинам покликаних до надзвичайної служби військової належить ся надзвичайний причинки, як що наслідком покликання родина в своїм удержанню основно загроже, що і через сей брак належної уваги дієть ся, що коли в інших клясах нашої держави причинки доберає дуже широкий круг населення, то у нас лучається, що наші повітові комісії відмовляють причинки навіть таким родинам, які не мають очевидячки средств на своє удержаннє та виставлені є на недостаток. Ось так приміром повітова комісія причинкова в Мостисках відмовила причинку Євї Білас в Кульметич за її сина Гринько, хоч Біласова є вдовоцею, має до удержання аж три доньки, з тих одну хору на ноги, а другу ледин одинацятити дитину, а на те все реальність вартости 600 К. Родина в своїм недостатку разила є в сей спосіб, що син Гринько працював час до часу в углеколах в Німеччині, звідки прислав тяжко зароблений гріш на удержаннє матери і сестер. Справа ся одинила ся вкінці в Адміністраційнім Трибуналі у Відні, де саме дня 8. с. м. відбула ся розправа на жалобу Біласової від відмовного рішення комісії повітової. Трибунал був видимо иншого погляду чим комісія в Мостисках, бо по розправі зміст ухвалу комісії яко противозаконну, та наказав видати нової ухвали в сій справі. Біласова заступав перед трибуналом адвокат відєський, посол д-р Евген Левинський. Було би вказане, що би наша інтелігенція більше звертала увагу і на сю справу.

коли закон від того рода рішень предвиджує дуже добру дорогу жалобя до Адміністраційного Трибуналу, який справи сі розсліджує дуже точно та об'єктивно

— В дивизі генерала Рімля. Командант міста Львова генерал Рімль звертає ся до загалу мешканців Львова з закликом, щоби причинили

ся грошеними жертвами до воєнних кухонь. Урава міста, щоби пособити тій справі зарядила, що при нагоді заведення нових легітимацій на побираннє поживи будуть міські урядники поборати до з'риваннє грошеві жертви а саме від кожної легітимації по 2 сот. Генерал Рімль вказує на те, що людиність, одиноючи як слід значне воєнних кухонь разо причинить ся дрібною грошевою лентою до піддержання тих добродійних заведень, що помагають найбільшим.

— Недуга президента міністрів. Доносять урядово, що президент міністрів гр. Клям Мартіна хорий від кількох днів на легку інфлюенцу. Є надія, що президент міністрів за кілька днів верне до здоровля.

— Відзначенє Стефана Кушнір, поручник, ранений в 1915 р. недалеко Перемишля, повітський судія в Сяборі, голова Філії „Сокола“ в Сяборі — тепер судія при військовій команді в Холмі, відзначений лицарським хрестом Франца Йосифа в воєнну відзнакою.

— На шість Українського Комітету поміч д-р виселенців у Львові аложили в коронах: оп. Іван Сеншин, нарезидент залізниць державних зі Львова 20 Юлія Ковшенича, жена радника судового 50 і 30 О. Барвінський, радник двору від о. Стефана Болдинського, пароха а Мядошина 20, о. Михайло Кіт з Новий коло Калуша 43 05 а чого передано 20 К. для виселенців на Волині. Н 200, Антін Костишин 10, Товариство господарське „Сільський Господар“ 1000 і 500 Омелан Савич, директор Ревізійного Союзу 10, Редакція „Діла“ зложених через Товариство господарське „Сільський Господар“ 25. — Дякуючи за сі жертви просить Комітет суспільність о надсиланні дальших жертв для виселенців. — А. Кмишківич.

— Обмеженє руху поїздів. Команда м. Львова оголошує з приводу комунікаційних труднощій, спричинених некорисною погодою, заряджено як найбільше обмеженє руху цивільних і військових подорожних. По думці сього зарядження цілий ряд особових поїздів перестане незабаром правдоподібно на цілий місяць лютий курсувати. Взиваєть ся населенє, щоби в лютий адержувало ся від всяких непотрібних подорожій, особливо прогульок і поїздок для приємности, щоб і блекшило тягар залізницям, які тепер передовсім слугують обороні вітчизни і віддало їх виключно на потреби важких воєнних цілей.

— Недостаток вугля у Відні. З приводу недостаточних припасів вугля у Відні обмежено там трамвайний рух, саме застановлено їзду во звичайних трамвайних між год. 9 рано і 5 пополудні на всіх лініях з викомом тих, що лучать ся собою поодинок доріж залізничі. Видано також зарядженнє, щоб представлєнє в театр кінчили ся о год. 9 вечером. Перед год. 10 мають ся гасити св. тло у всіх комнатах в театрі. Улажуванє кінцертів застановлено аж до дальшого відклику. Так само замкнено всі льокалі, в яких відбували ся забави і представлєнє кінотеатрів. Реставрації мають бути замкнені о год. 10 а каварни о год. 11 вночі. Комнати для гри в

публичних льокалях мають бути замкнені цілий день.

— В справі реклямації від війська оголошусь команда м. Львова: До команди міста що раз постійніше зголошуют ся людям а просьби о звільненє від служби в загальнім ополченню або о відложено розпочати військової служби. Звертаєть ся увагу, що реченєв аступленє установляє ц. і к. військова команда в Моравській Остраві на підставі дозволу ц. і к. міністерства війни і порозуміню з ц. к. міністерством військової оборони та що команда міста не є компетентна що до агданнє просьб. Просьби о звільненє на дожидає полгодоженє внесених доказів о звільненє в місті поб. тв треба вносити до політичних властей і інстанцій, які на основі доказу, що внесено поданє о звільненє, можуть уділити проволочи до 6 тижнів. Поданє о продовженє речення аступлення треба би завдавати вносити до властивої доповняючої команди.

СТИПЕНДІЇ.

Головний Виділ Товариства „Прогайма“ у Львові оголошує отсім конкурс на отсі стипендійні заповоги на р. 1917:

- А. Вишші наукові заведенє.
- 1. На дві одноразові заповоги із стипендійного фонду ім. Тараса Шевченка в квоті по 300 К. О сі заповоги можуть старати ся неродосім убогі талановиті літерати і артисти української народности, а також убога талановита мол. діт української народности, що по укінченню вишшій шкіль віддасть ся спеціальним студіям науковим.
- 2. На дві постійні заповоги із стипендійного фонду ім. Стефана Сас Дубравського по 270 К. для молодіжи (обох полів) вишшій шкіль, потомків роднини фундатора і його жени Катерини з Шемедляні. — В браку компетентів можуть старати ся о сі заповоги, але лиш як о заповоги на 1 рік: іменники фундатора, потомки дрибні і шляхти, уроджені в давних ободинах самбірських і стрийських, вкінці сироти не учелєх народних і середніх шкіль з тих округів.
- 3. На одну постійну заповогу із стипендійного фонду ім. Івана Вервратського в квоті 270 К., для слухачів філософського відділу а за укінчення філософських студій. Першенство мають сироти по священниках, профессорах і учинках.
- 4. На 1 одноразову заповогу із стипендійного фонду ім. Олександра Терлецького в квоті 200 К., призначену для студентів Пришк. Академії. Першенство мають претенденти сиротини або одис іменники фундатора. — В браку компетентів наділяє Головний Виділ відмого студентів або студенток інших вишшій наукових закладів я-ого небув факультету. В освітучій році першенство до побору стипендійної підмоги має той, хто її вже в попереднього року побирав, наколи стан його убожества і иньність в науці не змінили ся.
- Б. Середні наукові заведенє.

Д-Р ОСИП НАЗАРУК

Анзельм Мозлер.

Посмертна загадка.

(Новіць.)

До найбільшій сатисфакції належало у нього слухати промов неграмотного господаря в Нагорянці Миколи Пивалятка, котрий на лежав до т. зв. уродженіх бесідників. Покійний уважно слідав його розвиток і щиро тішив ся кождою його новою притчею. Взагалі мені не лучало ся зустрічати людини, котра так широко тішала ся би успіхами других і так уважно висувала других „на сонце і простір повозвожденя“. При Покійнім відбув і я (разом з цілим рядом и-ших студентів) першу школу публичної діяльности. Була се школа без учителя, бо Покійний ніколи нічого не вчив і час то проголошував засаду, що найгірші ті пропаятори, котрих хтось „виловував“ на се „Одначе вчити ся при нім було можна — а його принагідних висказів. Ось де що з його поглядів: „Бесідник повинен перестати публично виступати, коли стратить огонь“, „штучний напад бесідника гірше разити, чим недостаток запалу“, „найбільша штука в життю — в сам час утупити з свого поля“, „мужикови крім слів треба ще щось конкретне дати, щоби утримати його при організації, нпр. правну пораду, лікарську пораду, позичку і т. п.“; найбільшою похвалою було у нього сказати: „Сей говорить конкретно“. Така і подібні вискази, вожна було від нього почути тільки при нагоді виступу якогось кандидата або чужого бесідника котрий верезив ся. Коли ж було його питати о його погляді на справу пропаганди як учителя, він все забував такі питання дотепами, як пр.: „Властиво вся мудрість влім напрямі, як впротім

і інших и-ших, кмість ся в бештаню, яке мене зустрічає від моєї матери, коли роблю аз великі авантури. Вона каже мені коротко: „Wo hin? Wo zu? und — Erwägung!“

Великий хліборобський страйк в 1902 р. мав у Покійнім одиго з найбільш рухливих організаторів. Львоцький робітничого товариства в Бучачі був тоді в постійній облозі селян-інтересентів, котрі прислали а у їх сторін повіга і навіть з судійних повіг в депутатів о правну пораду, просьби о заступство перед властями в справі увязнєних і т. д. Течка мужицьких жінок і дітній переплинула тоді через товариство. А що тоді страйк коштував Покійного, того не знав ніхто, навіть він сам мабуть. Епілог тих справ коштував також — бо по асудках Покійний утримував родини за судженнєх.

Психічний інтерєс Покійного до того народнього руху полягав на слідженю організації яких здібностей мужицтва. Він з одушевленєм слухав оповіданнє про те, як по залах селєх виступали самостійні провідники з поміж мужицтва, ставали на чолі маси,

„І хто по сім, або тім сподівав би ся був такої енергії?“ — викликавав звичайно. Сей рух народний так йому припадо до вподоби, що він пробував утримати його в перманенті — і як прийшли сл. двуючі живна (1903 р.) а організував нові страйки, що втягнули його в довги. Довги ті ще збільшили ся, коли а організував у Бучачі страйк вравецьких, пекарських і столярських робітників. Власним коштом урядово для страйкуючих краєців і толярів робітні, котри одначе ізв. негоди між робітниками не довго проспєрували.

Та найкнижшій діяльність розвивав Покійний в часі великої агітації за виборчому реформою і першої виборчої кампанії на основі за

гальною виборчого права. Бучач і околиця з промірі кільканайцяти миль вилядали тоді на сфільованє мозє. Народні маси в такій екзотичности горнули ся до політичної акції, що Покійний на бучачьким ринку та в палаті графів Потоцьких уряджував десятитисячні віча зупинєч зразній постанови властей. Процеси йшли тоді за процесами, акти обжалованя виглядали як грубі книги, але суд присяжних у Станиславові одноголосно увільнив його. В тім часі був Покійний політичною силою на Подолля. Одначе ніколи навіть не пробував висунути себе „а“, тільки в усім піддавав ся рішеню української мужицької організації, в котрій верх мали нагорницькі мужики і група українських молодницьких інтелігентів. Вони рішали про вибірку кандидатів на пості, то значить, про селєх послів, а він навіть не приходив на засіданнє, на котрих такі рішенє запєдали. Брав се тільки до переведенє роботи. Округ знав так замєнено, що скількість голосів передказував з дивною докладністю, навіть в поодиноких околицях, селєх і кутах. Перед початком акції брав кусник паперу і своїм неграмотним, дрібним письмом писав ряд цифр та асумувалих і протягом 10 хвиль, говорив: „В сім і тім куті треба ще погітувати, а вислід буде такий і такий.“ Вибір посла В Будзівинського се головно діло Покійного; не вірне у можливість зверненя мужицьких мас на селєстичного кандидата, і вибір двох селєстичних послів був для нього несподіванкою. Сам ніколи не хотів кандидувати і все казав, що нема більш несподєної праці, як посольська.

Окремий діл його діяльности представляє організованє двірської служби, для котрої Покійний власним коштом видавав небувалий в. з. си орган в мовах української і польської м. з. с. Двірська Служба — „worska Sluzba“. Писав до того органу вступні статейки: їх інтерєст-

Великі товарискі сходи

песадні в сагорічній зимовій сезони
урядкують для 17. лютого с. р. в салі
Тов. ім. Лисенка
Тов. „Українські Бесіди“ Тов. ім. М. Лисенка

5. На 20 одноразових запиток із стипендіального фонду ім. О. Станіслава Новосада по 240 К, призначених для учнів шкіл середніх української народності.

6. На 20 одноразових запиток із стипендіального фонду ім. О. Станіслава Новосада по 240 К, призначених для учнів шкіл середніх української народності. — При запитках під 5 і 6 мають першество сироти по українських священиках.

7. На 2 одноразові запитки із стипендіального фонду ім. Михайла Спожарського в квоті по 160 К, призначені для убогих учнів української народності низших класів гімназійних, синів священиків в Галичині і Буковині.

8. На 1 постійну запитку із стипендіального фонду ім. Стефана Сас Дубравського в квоті 240 К, призначену для молодіж (обох полов) середніх шкіл, потомків родини фундатора і його жони Катерини з Шемердяків. — В браку компетенції можуть старати ся о сю запитку, але лиш як о запитку на 1 рік: іменники фундатора, потомки дрібної шляхти, уроджені в давніх ободах самбірськом і стрийськом, вкінці сироти по учителях народних і середніх шкіл в тих округах.

9. На постійну запитку із стипендіального фонду ім. Франца Фронца в квоті 180 К, призначену для ученика української народності званої гімназії в Перемишлі аж до укінчення з виключенням синів священиків і дяків.

10. На 1 одноразову запитку із стипендіального фонду ім. о. Йосифа Шузовського в квоті 200 К, призначену міщанському синові Шузовському з Миколаєва над Дністром, ученику гімназії. Першество має ученик Шузовський з української Академічної гімназії у Львові. — Коли по тризавімі оголошено не згодосить ся міщанський син Шузовський з Миколаєва над Дністром, тоді Головний Виділ буде управлений надавати догичну запитку иншму убогому і талановитому ученику гімназії української народності.

11. На 2 одноразові запитки із стипендіального фонду ім. Теодора Качали в квоті по 240 К, призначені для сина селянина господаря української народності, ученика середніх шкіл, в котали в свідомстві переважно відзначаються, або студента університету з дуже добрим коломівками. Петенти, походять з Ферлева (повіт Рогатин), Кабаровець (повіт Золочів) і Медині (повіт Збараж), при рівних нотах в свідомстві мають першество.

12. На 1 постійну запитку із стипендіального фонду ім. Миколи Завця на 100 К, призначену для убогих, чесних і спосібних учнів Українців середніх шкіл в Галичині, між котри ми мати муть першество своики фундатора з

громади Годині мостиського повіту. Наділений стипендіальною помістю має бути дійсним членом протанального українського Товариства „Відроджені“, і має обовязок коло 5. мая замовити заупокійну Службу в жу на іменника стипендії бл. п. Миколу на котрій приступить до прийняття св. Таїн. Сповнення сих обовязків має доказати письменною посвідченнями при побиряню запитки.

В) Народні школи. 13. На 2 постійні запитки із стипендіального фонду ім. Стефана Сас Дубравського по 120 К, для молодіж (обох полов) народних шкіл, потомків брата фундатора Василя Дубравського з Топільниці, сестри Юлії Ясецької і Юстини Пліш з Туря, і Анни Яворської з Топільниці.

Г) Довільні. 14. На кілька одноразових запиток із стипендіального фонду ім. Стефана Сас Дубравського в висоті 40 до 240 К, для шкільної молодіж, не обиятих постановами фундаційного акту.

Подана о надане повисших стипендіальних запиток, заосмотрені в метрику хрещена (при родинних стипендіях також родово дерево) свідомство убожества і свідомство шкільне з послідного півроку над жити вносити через Дирекцію заведеню до Головного Виділу Товариства „Прогресса“ у Львові (ринок ч. 10.) найдадь се до дня 15. марта 1917 р. — Львів, дня 10. лютого 1917 р. За Головний Виділ Товариства „Прогресса“: о. Теодовий Лежубський, заступник голови. Антін Гапик, за секретаря.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх по дій тим дорожші і важніші для української справи, конечні як найкорші і найобильніші жертви.

о Дмитро Баківський в Тустановичах від місцевих парохів 100 К, від себе 10 К, і на ту квоту кличе: о. Стефана Воробця пол. курата, о. Івана Волошинського завідателя парохії в Липі, о. Івана Сендіка у Горушку. — Від Товариства кредитового „Надежда“ в Кричичі 100 К. (Дн): Станіслав Брауто у Львові. Ризницю з самбірці, „Бескид“ в Сяноці та 4) „Руську силу“ Лобовій пов. Н. Санч. — Конгр. Миськевич (Долина) 5. К.: парох о. Константина Целевича з Кальної, почта Витвиця коло Болехова, о. Тадея Ляницького з Ростоцьком, поч. Витвиця коло Болехова, Вл. дирек. гімназ. Редкевича з Долини, Вл. судю Коропецького з Долини, директора школи народної, Вл. Павло Зобній, дирек. школи в Якубові, поч. Долина. — Марія Жданівна 5 К.: Іваську Кіршінгер, Перемишль, Нельця Давидовича, хорунж., D v T. i. Abt., Миколу Бень, студ. теоль., Львів, Катр. Фаріонку Пахисть п. п. Мостиска, Микхас Давидовича, Башня. — Ромін, Наталка Кулицькі 10 К.: Боглана Ксьонжека, пол. почта 423, д-ра

Михайла Станька, надпоручи. в Перемишлі, Золю Зарницьку в Перемишлі і д-ра Костика Володкі, пол. поч. 182 СС. — Володимир Кекіш 10 К. (Дністер); Родину Кекіша в Дуванові, пол. Гуралів в Якимові, пол. Кекішів в Стійці, пол. Качоровських в Станьмирі, д-ра Осипа Кекіша в Вежбіну, Івана Кекіша в Вольбромі. — о. Омелян Очабржук, Глуша 10 К. (Дн); о. Івана Іваня в Медичі, о. Івана Тимчука в Войтковій, о. Дмитра Панасевича полевого курата при k. u. k. Feldsurintendant in Mähr. Olysz, о. Івана Лебедовича в Павлокомі і Петра Пелетатого ук. богослова в Кракові. — о. Народський, Станьківці, 25 К. (Дн): Вос. директор д-ра Николая Сабата, о. Володимир Виняського в Гуснім вишні і о. Василя Золотая в Пуківі. — Александра Зельська 30 К. Дянуся Лончину, Оксану Чернецьку, Зинаїду Курчабу всі у Львові і Юлю і Анастасію Лорисовського в Якторові. — Станіслава Смішкова, Львів 5 К. (Дн): Йосифа Сахриана ст. оф. лют., Юлю Медведєву жінку еф. скарб., Володимира Гнатишера оф. почт., Миколу Сидорака вел. магазинера, Рочана Туряцьку жінку урядн. дир. домені лісів всіх у Львові. — Евг. і Ольга Іванчуківні 10 (десять) К.: Стефан Геологський Перемишль гімназії, Стефан Максимович Борислав, Дмитра Коровець Рогатин, Сьюно Іванчук Млазниця, Катруся Шевчуківна Безбруди. — о. Зенон Кирилович катехит Гмінд 10 К. (Дн): Вл. д-р Йосиф Білинський ч. к. управитель табору для збігців, д-р Цітановський гол. лікар при ч. к. таборі для збігців, о. Н. Романюк, парох всі в Гмінді, Авреля Кириловичева, у Львові, Катря Кітїна, секрет у Гмінді — о. Євген Омелянський 10 К. (Дн): о. Виктор Сиротинського з Камені Нової, о. Михайла Гриняка з Голозою і Олексу Аргмишина з Камені Лисової. — Малий Ромцьо Карманський 10 К.: Славия Ярему, Перемишль, Святополька і Романьчика Пачовських, Weizlar (Heisen), Стефана Шухевича, Перемишль, Вандя Кузика, Перемишль. — о. Олександр Дикий, архидяк, проповідник у Львові 5 К.: п. Володимир Дикого, професора гімн у Львові, о. Михайла Тимчишина, парох Лїмної, Вл. радн. Гавька, урядника ч. к. прокураторії скабу у Львові, п. Григорія Рибак в Мастинові новім, п. Антона Лєгіна в Жичині. — о. Кліш 8. 10 К. (Дн): о. Г. Кляфса в Лежахові, о. І. Зарембу в Теплицях, о. І. Брліньського в Пикороничах. — о. Гук Михайло 10 К. (Дн): о. Івана Жарського, декана в Глудині, о. Петра Кузика, парох в Букові, о. Івана Качмара, парох в Милку, о. Дмитра Панасевича, Feldkurat в Ойтрау і Теодора Козія, поучника, пол. поч. 385. — Жданівна Францішка 5 К. (Дн): п. Козенкову Подемшина, поч. Горинець, Миколу Круцька, Бо си, Тим. Гнатов, Башня, Михайла Смиха, Грозьова, поч. Лїмна, Ів. Шведюка, о. оружн., пол. поч. 393.

Просимо усіх Вл. Жертводавців піддержувати ся ферми оголошуваної в ділі, значить ся на самперед пише ся імя, назвища, місцевість жертводавця і відісла по двох точках (:) в кляніях. — В той спосіб зведать нам богата

діванам повинен заняті ся кожний, хто хоче навчити ся популярно писати (пр. статейка „Dwa światy“). Сила його писаня (як і промов) полягала на: 1) великій придушности, 2) викликуваню контрастів, 3) дотепі та 3) оригінальності сюжетів. Писав дуже мало. Крім статей у „Двірській Службі“ оповідав друзим спомини в свого побуту в київській тюрмі (по німецьки в однім в віденських дневниках і на який рік перед смертю написав для українського мужицтва на спілку зі мною два перші томи Всесвітної історії — рукописи є у мене і колись будуть оповінені друком. Покійний заборонив правді агідувати своє назвище, через що я, даючи до розгляду перший том тов. „Прогресса“, написав поруч сього назвища „і тов.“ (таж за те мусів з ним звести страшний дебат), одначе робив він се з відрази до рижних запитів: „хочу спокійно іхати залізницю, а не щоб усякий дурень завдавав мені рижні питання, чому так в не инакше.“ Тепер має в н уже вічний спокой і причина до укринаня його назвища відпала. Особливо цінний другий том праці, бо Покійний знаючи найважніші европейські мови, використав до історії Египту найновіші жерела, праці американських египтологів, видані комісією і т. д. На відповідне продовжені сеї інтересної праці треба би кількох людей, знавців мов та історії.

Адвокатська канцелярія Покійного в Монастирських була персередним і постійним осередком української агітації (конципертив мав по стійно Українців). Добре було мати в тій канцелярії агітате: Покійний мав величаву бібліотеку правничу, філософичну, економічну й повстелу; все там були найновіші книжки й журнали в мовах російській, українській, німецькій, польській і андійській; відпустку можна було все дістати в виділі в політичних справах взагалі не уважали ся за відпустку, хоч би як довго

тривали; грошеві зачети були самозрозумілі; всякий український кандидат, посол, агітатор мав у нього кождої хвилі і на довідний час нічліг, добрий харч, пивади — а се даром, в разі потреби і кредит. Гроший не цінив, хоч теоретично признавав велику вагу для вирібленя людий. Так само велику вагу приязував до осягнення становища і м за се, що Драгоманов підчеркував у своїх писанях потребу осягнення становища, високо цінив розум сего писателя. Крім нього високо цінив Франка й Грушевського як історика, не як політика. Хоч сам провадив боротьбу в душовенством (в дуже культурній спосіб), інтимно висказував ся, що з української інтелігенції — духовча, особливо сільська, представляє більшу вартість, ніж світська; останній закидав те, що в ній за часто вибивають ся пусті, неробучі типи, ласі на на живну. Політик без фау або з довгами був в його очах чимсь страшним для такої нації, як українська. Людий на взагал не цінив високо, тим висше поодинокі типи. Дуже дивував ся, як это чим небудь віддався ся йому, особливо, як звертав позичені в нього гроші. Не любив т. зв. „шокових“ (масленних) типів до той міри, що лучало ся, як „тільки за чемність“ випрошував з канцелярії клієнтів: шляхтичів, кажучи: „Ти, prozeczna jest szorska kap. elazga“, а тим, що обурювали ся, додавав: „Як хочете, я вам се на письмі дам, або на дверех скажу прибити“ Людий ділив на перший погляд на симпатичних і несимпатичних і рідко помиляв ся в оцінці порядности другого. В висказуваню своїх поглядів був дуже відважний (пор. проти нього зверненю брошуру, видану при ініциати Дашинського п. а. „Сторя сау Висаска“?). Я безглядний був у поведеню з сильними міра сего, так до несимпатичних лагідний у поведеню з убогими й слабими. Відійшов з ним у молодіжні чоловік, що богато доброго зробив в жи-

ттю своїм. На характеристику його дуже восторонного ума, треба би посвятити далеко більше місця, ніж се можливо зробити в часописнім фейлетоні.

Помер в Закопанім дня 31. січня с. р. на „zapewi ju perm sie-u“. Похоронено його в Кракові.

З приводу його смерті пише мені одна знайома пані, що циньно саїдила діяльність Покійного: „Не хочеть ся вірити, що його вже нема між живими. Тихо і дуже сумно буде від тепер без нього у селах та на полях нашого Подля. І дуже пусто“.

Я бачив ся з Покійним в останні два тижні перед його смертю в Закопанім. Був вже фізично такой ослаблений, що тільки з трудом переносив ся з ліжка на верандовий лежак. Але ум його функціонував як давно: був живий і дотепний та мав інтерес до всего, особливо до літературн. Читав з замишуванім Джека Лондона. При працянню зацінив я його улюблену думку про „ревізію світогляду“. Покійний поважно скавав: „Се вже ви самі хіба зробите, бо перед вами ще жите“. І се були останні слова, які я чув від того визначного чоловіка з малою пресвіцій“. Своім бистрим умом і добрим серцем так богато зробив доброго. Так не стало чоловіка, на думі котрого залежало всім, що його знали.

З часописнит некрологів про Покійного замінний голос віденської „Arbeit Zitung“, котра називав його одною з найоригінальнішійших голов між галицькими соціалістами.

*) Про жити на провідній мав Покійний муску те орло, котру створював аж на смерті і носив.

роботи, бо не треба було кожної картини перепи-
сувати, а просто дати її під друку

При сій нагоді пригадуємо, що жертви
складає ся п'ятюкою системою, значить можна
не більше як п'ять осіб викликувати. Понад
цять будею шеркувати.

АДМІНІСТРАЦІЯ ДІЛА — Львів, Ринок 10.

Жертви просить ся посилати до кред. тов.
„Дністер“ (Львів, Руська 20) ч. кн. 9888, пош-
товляючи коротко адміністрацію „Діла“ і по
заявках.

ОПОВІСТКИ.

Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“
у Львові. Сала Т-ва ім. Лисенка при вул. Шаш-
квича ч. 5.

В четвер дия 15. лютого „Степовий Піст“
краща на 5 дій Б. Грінченка.

Білету раніше забути можна в „Народній
Торгольці“, в день представлення при касі в д.
гва. 5 н. п. Початок о год. 7. вечером. 1—2

Бібліотека Товариства „Просвіта“ отворена
кожного дня від години 4—6 вечером. 1—10

Самуїлом укладує О. Солтиса до набу-
ти в книгарни Тов. ім Шевченка Львів,
Ринок 10. 3—3

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дня 13. лютого 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

На південь від провалу Валкутна наші
війська здобули приступом сильно укріплену ро-
сійську точку опертя. При сій подорожці 3 офі-
цярів і 168 жовнірів і здобуто 3 машинні кри-
си. Коло Занжина над горішним Серетом не-
приятель виліз у воздух мінозній хлібник, а
оівісія в дворазовім наступі даром старав ся
зверти ся до наших становищ.

ВІЙНА З ІТАЛІЮ.

В долині ріки Вілопа ішла далі значна гар-
матна боротьба. Неприятельські наступи в об-
ласті Св. Петра відітнули. Число полонених на
південь від провалу Коальба збільшило ся на
3 офіцярів і 88 жовнірів. В провалі Гоньла на-
ші війська наступали несподівано на неприятель-
ську точку опору і полонили 33 Італійців.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Не стало ся нічого нового.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевеєр

ПОДІІ НА МОРИ.

Д. 11. с. м. зо пол. група наших гідропла-
нів виконала адекватні вивідні лет до Вальони,
Санті Каранта і Корфу. Ішла група раннім ра-
ком 12. с. м. звата гувала військові предмети і
торгедові кораблі в Бріндізі. Кілька бомб по-
віякло. Всі самолети вернули в добрім стані.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дня 13. лютого 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Через день густа мряка майже на цілім
фронті обмежила бжеву діяльність. В області
Сомж гарматна діяльність віджила вечером і
йшла в ночи зі значною силою. Особливо була
значна між лісом St. Pierre Vaasi і Rogonne.

Між Іверном і Арра не повело ся багато
наступів неприятельських вивідних відділів.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя баварського: На
південь від озера Дрисвти кілька відділів ді-
стало ся в наступ до російського становища і
вернуло звідти з 90 полоненими і 1 машинно-
ним карабіном. На захід від Луца вивідні на-
ступи Росій і їх розсаджувани мін остало без
успіху. Коло Занжина над горішним Серетом
відверто наступи кількох російських батальонів.

Фронт архикнязя Йосифа: На
південь від провалу Валкутна наші війська здо-
були приступом сильно укріплену точку опертя.
Полонено 3 офіцярів і 168 жовнірів і здобуто
3 машинні карабіни та багато воєнного мате-
ріалу. Між долинами Уа і Пугна буди в бога-
тій місцях значні артилерійські бої і перепал-
ки на терені перед становищами.

Група війск Макензона: Не стало
ся нічого особливого.

Македонський фронт: В луку Чер-
ни наші війська по успішнім огнем підготовле-
ню заатакували неприятельське становище на

горі на схід від Паральова, здобули приступом
се становище і кілька обояв за фронтом. Наші
втрати були малі. Полонено 2 офіцярів і 70
жовнірів італійських і здобуто 5 машинних
карабінів і 2 металки мін.

Перший тен. кватермайстер Людендорф.

ПОДЯКА.

В тяжкій горю, яке дітнуло мене і мої криві ді-
ти через нездану смерть моєї найдорожшої жінки і
матери серце бл. о. Стефана Калитовського — найбіль-
шою відрадою буди для мене саян і сердечного співач-
ства, якого дістав я — неспасливого — від кайшмих
кругів приятелів і знайомих та усього стрийського укр.
тролядства.

Того щира і сердечна диха нехай буде від мене і
моїх серців асиа тям, що так в часі недуги Поійної,
як і суакого похоронного обряду словом і ділом те
слово сполучио данила.

Передовіа дякую усесу місцевому і околицному
Духовству, що без окремого відомлення, яке серед
деяких обставин бу-о неможливо, вельо грімачливо узяв
в обряд похоронний, а окреми Ви. Рад. о. Гриньо-
вському і о. Ляку Горалевичеву за провід, а Ви. оо. проф.
Балашови, ян. міссе. Галеричков, Галюкович, Гомо-
вському, Івасиков, Кордбі, Матковському і Петрушев-
ичеву за лян у участі в обряді похоронній, хорони Товари-
ства Укр. Жінок як протарнів саян, о. Матковському
за сердечне слово протіпальне, спалене над домовиною в
перелі, а Ви. о. Марії Висоцькій за врегариу промову
заголовку від Товариства Укр. Жінок в честь пам'я-
ти Поійної над жоголою Дякую теж Ви. Радивови
Дунці і Ви. о. рео. Устайковичеву за ласкаву поміч, якої
уділяли мені в часі від роки моєї недуги жінки до
смерті в Закопанім і при переїзді до ІІ тайних о-
станців до Стри, — а найщиріше дякую моїм щирам
Оліві і Венкестови Миласевичам Людмилі і о. Йосифу
Савицькому та Ви. Павлу Тешчаньському в Догулуки
за їх поміч агажкою по ну послати оайку для Поійної
в часі її тяжкої недуги.

Дякую вилзи усім приятелям, знайомих і усіх
Стрийських Укр. Громад за їх щире співчуття, виявлене
мені в правду тяжкої втрати і за численну участь в
похоронях, якою я дістав Поійній послідую прислугу.

Д-р БРРІМ КАЛИТОВСЬКИЙ

в містам Палуєсе, Танусею і Мартусею.

ЖЕРТВИ

На шкору ім. ки Льва у Львові на Личакові
зложили (в коронях) на вклад книг. Кред.
Това „Дністер“ ч. 9980 дальші жертви слуючі
Доброді: Михайлиа Гаранова Хоросно ста-
ре 14—, Михайло Грищован Береска 40—,
Ів. Горнаткевич Дрогобич 2—, Никола Тер-
лецький Стебник 40—, о. Ант. Твердохліб
Краковець 5—, о. Ів. Жарський Глудино 3-25,
о. Ів. Скубич Селища 3—, о. Володимир Гми-
трашевич Ліско 10—, о. Йос. Галяк Лопінка 2—,
о. Волод. Андрухін Лішки долини 10—, Оль-
га Кліш Підбужи 4—, о. Філар. Озтінський То-
пільниця 2—, о. Стеф. Кишич Озака 4—, Д.
Р. Кульчицький Сендзішіл 20—, о. Евр. Качмар-
ський Славско 10—, о. Ів. Кузьмович Лавочие
10—, о. К. Селешський Жужель 6—, о. І. Тара-
сович Тегалів 4—, о. Антін Федорак Тісна 2—,
о. Андр. Наконечний Заміжжя 4—, о. Андр. Пе-
цельський Ляцятичі 30—, о. Тома Дунікевич Ціш-
ки 20—, о. Юд. Галькевич Рожанці 6—, о. Ів.
Калимон Хотинець 5—, гр. кат парохів в Навар-
ці 17-20, о. Ів. Михайлів Воронці 4—, о. Волод.
Ковальський Себечин 5—, о. Павло Штокло
Нисичи 2—, о. Вас. Лаврецький Варяж 5—, о.
Вас. Мединський Сихів 2—, о. Вас. Кузьмич
Пісочна 1—.
(Конець буде.)

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ у ВІДНІ

надв. і суд. адвоката

Д-ра ЕВГЕНА ЛЕВИЦЬКОГО

поміщена де і давніше:

Wien, VIII. Josefstadtterstrasse 73.

Адресувати можна також: Dr. Eugen
Lewickij in Wien, Parlament, 125 1-2

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Михайло Качурка в Окни, пол. Товмач, шукав жінки
Мігда, діти Аня, Катерина і Михайла. Вложість
слати на адресу: Гр. кат. Урад парох. Рудно к. Львова.
124 1-2

Настя Анархона, Іванд. Вєраки 11. Долішня Австрі,
понуєє Грця Анархона, Мєдєдєдєд, Бучач. 1-2

Оголошення.

Відривний денний (блячочний)
КАЛЕНДАР на рік 1917.

Ціна К 127, в пересилью К 151 (5 шт. К 1—,
10 шт. 1250), вислан по надісланю готівки.
А. Омш, Львів, Калєцька 4. 13 19 20

Дня 1. маята с. р. в год. 7. вечером відбу-
дуть ся в комнатах „Народного Дяму“ в Живині

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТОВАРИСТВА

„УКРАЇНСЬКА БЕСІДА“

в Живині.

Порядок денний:

- 1. Спововзданє на р. 1914, 1915 1916.
- 2. Вибір Виділу.
- 3. Внески і запити.

За Виділ:

Я. Пачевський
голова.

А. Улопенський
секретар.

Окремих запрошень не висилас ся. 122 1—1

№ 2450 а 20 К хто прише, дістанє
усті книжки разом
з пересилькою:

АВДИКОВИЧ: Моя популярність	2-60
ЗАРЕВИЧ: Хлопське дитина	1-98
КОРИСЬКИЙ: Молодий вік Одинця	2—
ВОРОБНЕВИЧ: Над Прутом	1-60
КРИМСЬКИЙ: Андрій Лаговський, повість	2—
МАКОВЕЯ: Оповідання	2—
КРАВЧЕНКО: Буденне життя	2—
ЯВОШИНСЬКА: Перегинички	2-60
СРОКОВСЬКИЙ: Оповідання	1-40
КАТРЕНКО: Пан Природа	1-40
ДЕРАЦІЯ: Композитор	2—
ВОЛОДИСЛАВИЧ: Орли	2-20

Поодинокю можна також замовляти, тоді на
звичайне порто просимо залучити 30 сот. пор.
60 с. а на Feldpost по 1-60 (само позлато
коштує 1 К). IV Г 3—4

ЗАМОВЛЯТИ: **КНИГАРНЯ НАУК. ШЕВЧЕНКА**

Львів, Ринок 10.

Без грошей замовлень не виконуємо!

„СВІТ“ „СВІТ“

Прймаєть ся замовлення і передоплату

на

Ілюстрований двотижневик для українських редакцій

„СВІТ“

що після дозгої перерви, з дня 15. о. ш. літє
II. рік свого істюзаня й появляти мєть ся

1. і 15. кожного місяця

в обємі 16—32 ст. друку, під редакцією

Д-ра ДЕНІСА ЛУКІЯНОВИЧА.

Річна передплата виносить в Австрії 12 марк.
в Німиччині й окупованих областях стільких
марок, згл. рублів.

Кождому, хто надішле свою адресу вишлєть ся
1. (разом) число даро.

Гроші і письма слати тільки на адресу Адміні-
страції „Світу“ — Львів, Нурнова ч. 11.
120 3—5

НОВІ КНИЖКИ

Товариства „ПРОСВІТА“

- 1. Календар „Просвіти“ на р. 1917. Ціна
50 сот. На поштоу пересилькою долучити 20 сот.
або рекоменд 55 сот.
- 2. Підручник до науки німецької мови.
Ціна брош. 3 коп. 50 с. з паралельно в
полотні в титеським 6 коп. 50 с. На поштоу
рекоменд. пересилькою долучити 55 с.
- 3. Дотепи, загадки і жарти. Історич. і мор.
30 с. о. разд. в полотно в квітківим 2 коп. 20 с.
На поштоу пересилькою долучити 4) сот.
- 4. За козацьким хатом, оповіданє в двох
пересилькою о 20 сот. більше.
- 5. Вояківський, історична повість — Ціна
20 сот. більше.
- 6. Чекан нас велика річ, історичні оповід.
оповіданя і опис. Ціна 50 сот. з пересилькою
о 20 сот. більше.
- 7. З вівального шкяку Укр. Стч. Стрийців,
оповіданя і опис. Ціна 1 коп. 20 сот. з пересилькою
о 20 сот. більше.
Книжок вислано тільки по отриманю го-
тівки; на кредит і за посилаткою не висладе-
мо, в коємі не дякує.
Замовлені і гроші слати на адресу:
Канцелярії Тов. „Просвіта“ у Львові,
Ринок ч. 10